Forslag til Rådets forordning (EØF) om forbud mod at indfri fordringer i forbindelse med kontrakter og transaktioner, der er omfattet af De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 757 (1992) og dermed forbundne resolutioner

(93/C 187/08)

KOM(93) 283 endelig udg.

(Forelagt af Kommissionen den 24. juni 1993)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 1432/92 [1] (EØF) nr. 2656/92 [2] og (EØF) nr. 990/93 [3], har Fællesskabet truffet foranstaltninger til at forhindre Fællesskabets samhandel med Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro);

som følge af embargoen over for Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) er der risiko for, at Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) rejser fordringer over for erhvervsvirksomheder i Fællesskabet og i tredjelande;

De Forenede Nationers Sikkerhedsråd vedtog den 30. maj 1992 en resolution 757 (1992), hvis paragraf 9 omhandler Den Føderative Republik Jugoslaviens (Serbiens og Montenegros) fordringer i forbindelse med kontrakter og transaktioner, der er omfattet af de foranstaltninger, som Sikkerhedsrådet har besluttet at iværksætte ved resolution 757 (1992) og dermed forbundne resolutioner;

det er nødvendigt til stadighed at beskytte erhvervsvirksomhederne mod sådanne fordringer og afskære Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) fra at opnå kompensation fra embargoens negative virkninger;

Fællesskabet og dets medlemsstater, forsamlet inden for rammerne af Det Politiske Samarbejde, er enige om, at Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) fuldt ud skal overholde bestemmelserne i paragraf 9 i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 757 (1992) og mener, at der ved enhver beslutning i henhold til paragraf .31 i Sikkerhedsrådets resolution 820 (1993) om at lempe eller hæve foranstaltningerne over for Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) bør tages ganske særligt hensyn til, om Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) på nogen måde har undladt at overholde bestemmelserne i paragraf 9 i resolution 757 (1992);

Fællesskabet og dets medlemsstater, forsamlet inden for rammerne af Det Politiske Samarbejde, har besluttet at anvende et fællesskabsinstrument til sikring af en ensartet gennemførelse i Fællesskabet af paragraf 9 i Sikkerhedsrådets resolution 757 (1992);

en sådan ensartet gennemførelse er nødvendig for at virkeliggøre målene i Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og navnlig for at undgå konkurrencefordrejning;

Traktaten indeholder ikke anden hjemmel end artikel 235 til vedtagelse af denne forordning;

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning forstås ved

1) »kontrakt eller transaktion«: enhver transaktion uanset form og uanset, hvilken lov der finder anvendelse på den, bestående af en eller flere kontrakter eller lignende forpligtelser, der er indgået mellem samme eller forskellige parter; udtrykket »kontrakt« omfatter med henblik herpå enhver finansiel garanti og modgaranti og enhver kredit, også selv om de er juridisk uafhængige, samt enhver tilknyttet bestemmelse, som opstår i forbindelse med en sådan transaktion

2) »fordring«: enhver omtvistet eller uomtvistet fordring, som er fremsat før eller efter datoen for denne forordnings ikrafttræden, og som har tilknytning til gennemførelsen af en kontrakt eller transaktion, særlig:

   a) en fordring, som tager sigte på opfyldelse af enhver forpligtelse, som er resultatet af eller har tilknytning til en kontrakt eller transaktion

   b) en fordring, som tager sigte på forlængelse eller indfrielse af en fianansiel garanti eller modgaranti uanset dens form

   c) et erstatningskrav i forbindelse med en kontrakt eller transaktion

[1] EFT nr. L 151 af 3. 6. 1992, s. 1, ophævet ved forordning (EØF) nr. 990/93 af 28. april 1993.

[2] EFT nr. L 266 af 12. 9. 1992, s. 27, ophævet ved forordning (EØF) nr. 990/93 af 28. april 1993.

[3] EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

d) et modkrav

e) en fordring, som tager sigte på, også ved eksigibilitet, at opnå anerkendelse eller fuldbyrdelse af en dom, en voldgiftskendelse eller en tilsvarende afgørelse, uanset hvor den er afsagt

3) »foranstaltninger, der er besluttet i overensstemmelse med De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 757 (1992) og dermed forbundne resolutioner«: De Forenede Nationers Sikkerhedsråds foranstaltninger eller foranstaltninger truffet af De Europæiske Fællesskaber, enhver stat, ethvert land eller enhver international organisation i medfør af, i forbindelse med eller i overensstemmelse med Sikkerhedsrådets relevante beslutninger eller enhver aktion, herunder envher militæraktion, hvortil Sikkerhedsrådet har givet sin bemyndigelse i tilknytning til embargoen med Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro)

4) »fysisk eller juridisk person i Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro)«:

a) staten Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro) eller enhver offentlig myndighed i denne stat

b) enhver fysisk person, som befinder sig eller har sin bopæl i Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro)

c) enhver juridisk person, der har sit hjemsted eller sit hovedsæde i Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro)

d) enhver juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere af ovennævnte personer.

Opfyldelsen af en kontrakt eller transaktion anses ligeledes for at være omfattet af de foranstaltninger, der er besluttet i overensstemmelse med De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 757 (1992) og dermed forbundne resolutioner, hvis fordringens eksistens eller indhold direkte eller indirekte er et resultat af disse foranstaltninger, jf. dog artikel 2.

Artikel 2

1. Det er forbudt at indfri eller at tage skridt til at indfri enhver fordring, der fremsættes af

a) enhver fysisk eller juridisk person, der er i Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), eller som handler gennem en fysisk eller juridisk person i Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro)

b) enhver fysisk eller juridisk person, som direkte eller indirekte handler på vegne af eller til fordel for en eller flere fysiske eller juridiske personer i Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro)

c) enhver fysisk eller juridisk person, som gør en overdragelse af rettigheder gældende, eller som fremsætter en fordring gennem en eller flere fysiske eller juridiske personer i Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro)

d) enhver anden person som omhandlet i paragraf 9 i De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 757 (1992)

e) enhver fysisk eller juridisk person, der fremsætter en fordring som følge af eller i forbindelse med indfrielsen af en finansiel garanti eller modgaranti til fordel for en eller flere af ovennævnte fysiske eller juridiske personer

og som følger af eller har tilknytning til en kontrakt eller transaktion, som helt eller delvis, direkte eller indirekte er omfattet af de foranstaltninger, der er besluttet i overensstemmelse med De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 757 (1992) og dermed forbundne resolutioner.

2. Dette forbud finder anvendelse på Fællesskabets område og på enhver statsborger i en medlemsstat og enhver juridisk person, der er registreret eller oprettet i henhold til en medlemsstats lovgivning.

Artikel 3

Med forbehold af de foranstaltninger, der er besluttet i overensstemmelse med De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 757 (1992) og dermed forbundne resolutioner finder artikel 2 ikke anvendelse på

a) fordringer i tilknytning til transaktioner, bortset fra finansielle garantier og modgarantier, hvis de i artikel 2 nævnte fysiske eller juridiske personer over for en medlemsstats domstol kan bevise, at parterne har accepteret fordringen forud for de foranstaltninger, der er besluttet i overensstemmelse med De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 757 (1992) og dermed forbundne resolutioner, og at disse foranstaltninger ikke har indvirket på fordringens eksistens eller indhold

b) fordringer med henblik på udbetaling i henhold til en forsikringsaftale, som vedrører en begivenhed, der er indtruffet forud for vedtagelsen af de i artikel 2 nævnte foranstaltninger, eller i henhold til en forsikringsaftale i en medlemsstat, hvor denne aftale er obligatorisk

c) fordringer med henblik på udbetaling af beløb, som er indbetalt på en konto, der er spærret i medfør af de i artikel 2 nævnte foranstaltninger, forudsat at denne udbetaling ikke omfatter beløb, der er indbetalt som garanti for de samme artikel omhandlede kontrakter

d) fordringer vedrørende arbejdskontrakter, der er underlagt medlemsstaternes lovgivning

e) fordringer vedrørende betaling af varer, som de i artikel 2 nævnte personer over en retsinstans i en medlemsstat kan bevis, er blevet eksporteret inden vedtagelsen af de foranstaltninger, der er besluttet i overensstemmelse med De Forenede Nationers Sikkerhedsrådets resolution 757 (1992) dog dermed forbundne resolutioner, og at disse foranstaltninger ikke har indvirket på fordringens eksistens eller indhold

f) fordringer vedrørende beløb, som de i artikel 2 nævnte personer over for en retsinstans i en medlemsstat kan bevise, skyldes i forbindelse med et lån, der er ydet inden vedtagelsen af de foranstaltninger, der er besluttet i overensstemmelse med De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 757 (1992) og dermed forbundne resolutioner, og at disse foranstaltninger ikke har indvirket på fordringens eksistens eller indhold

forudsat at fordringen ikke omfatter noget beløb i form af renter, godtgørelse eller andet som kompensation for, at der som følge af disse foranstaltninger ikke har fundet nogen indfrielse sted i henhold til den pågældende kontrakts eller transaktions betingelser.

Artikel 4

I forbindelse med enhver procedure vedrørende inddrivelse af en fordring påhviler det den person, der søger at få fordringen inddrevet, at bevise, at indfrielsen af fordringen ikke er forbudt i henhold til artikel 2.

Artikel 5

Hver medlemsstat fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af denne forordningsbestemmelser.

Artikel 6

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.